

РЕШЕНИЕ

№ 255

гр. Карнобат, 28.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАРНОБАТ, IV СЪСТАВ, в публично заседание на
шести ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Тонка В. Мархолева

при участието на секретаря Петя Н. Ганчева
като разглежда докладваното от Тонка В. Мархолева Гражданско дело №
20232130100306 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба от **МЪНИ ПЛЮС КОРП** ЕАД със старо име „Състейнъбъл бизнес солюшънс“ АД с ЕИК 203037835, седалище и адрес на управление: гр.София, ул."Рачо Петров Казанджията", № 4, представлявано от изпълнителните директори Илия Лев Петков и Борис Якимов Якимов чрез: адв. И. Л. против **М. М. Ш.** с ЕГН: ***** и адрес: *****, с която се претендира да бъде признато за установено спрямо ответника, че последният дължи на ищеца следните суми по Договор за продажба на изплащане №505668205 от 05.12.2019 г., сключен с „Мобилтел“ ЕАД /понастоящем “А1 България” ЕАД/:

1. 111, 68 лв. главница, ведно със законната лихва от 15.02.2023 г. до окончателното изплащане на задължението;
2. 20, 05 лв. лихви за забава за периода от 05.05.2021 г. до 09.02.2023 г.;

Претендират се и разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение в настоящото производство, както и разноски по чгд №145/2023 г. на КРС в размер на 25, 00 лв. държавна такса и 400 лв. адвокатско възнаграждение.

Твърди се в исковата молба, че на 05.12.2019г. между „Мобилтел“ ЕАД /сега „А1 България“ ЕАД/ в качеството му на Продавач и М. М. Ш. е сключен Договор за продажба на изплащане № 505668205, като на основание т. 1 и т.2 от Договора, с неговото подписване купувачът - М. Ш. закупил и е станал собственик на Handset SAM A10 DS B1 със сериен номер: 352113115202645. Съгласно т. 10.2.1 от Договора купувачът се е задължил да заплати на "Мобилтел" ЕАД продажната цена за вещта, съобразно погасителен план към Договора, което не било сторено, поради което договорът бил прекратен предсрочно на основание т.12.3 от същия. Сочи се, че непогасената сума до края на срока на Договора за продажба на изплащане, в размер на 111,68 лв., е станала предсрочно изискуема на основание чл. 12.3. от Договора. Допълва, че на 07.11.2014г. между „А1 България“ ЕАД и „Състейнъбъл бизнес солюшънс“ АД с ново име „МЪНИ ПЛЮС КОРП“ ЕАД, бил сключен Договор за поръчителство, на осн. Чл. 3 от който настоящият ищец се задължил в качеството си на поръчител да обезпечи задълженията на абонати, сключили с „А1 България“ ЕАД Договор за продажба на изплащане. Изтъква, че поради липса на доброволно плащане от страна на

длъжника и на основание чл. 2.2.3 от Договора за поръчителство от 07.11.2014 г., „Състейнъбъл бизнес солюшънс" АД заплатило на „А1 България" ЕАД на 05.05.2021г. сумата от 111,68 лева, представляваща дължимата сума от М. М. Ш. по Договора за продажба на изплащане от 05.12.2019г. Плащането на сумата било извършено след отправена покана от страна на кредитора към поръчителя, съгласно т.2.2.3 от Договора за поръчителство, а именно – чрез предявяването на Справка /Приемо-предавателен протокол/ №318/05.09.2020г., представляващ справка по т.2.2.3 от Договора за поръчителство от 07.11.2014г, който съдържа списък с абонатите и размера на просрочените задължения, произтичащи от договори, гарантирани чрез поръчителство от ищеца. Сочи, че ответникът присъствал на стр.7 от горепосочения Протокол № 318. Във връзка с извършеното плащане представя Платежно нареждане №000PWUB211251646/05.05.2021 г. В случая бил състававен и Приемо-предавателен протокол № 349/20.05.2021г. касателно извършеното плащане на осн. Т. 2.2.5 от договора, като ответникът присъствал на стр. 4 от него. До М. М. Ш. било изпратено Уведомление за встъпване в дълг по чл. 146 от ЗЗД, с което длъжникът бил уведомен, че считано от 05.05.2021г. задълженията му към „А1България" ЕАД по договор за продажба на изплащане № 505668205 са прехвърлени на „Състейнъбъл бизнес солюшънс" АД с ново име „МЪНИ ПЛЮС КОРП" ЕАД. На 28.07.2022г. между „МЪНИ ПЛЮС КОРП" ЕАД и "Фонд за гарантиране на задълженията на физически лица" ЕООД бил сключен Договор за встъпване в дълг, съгл.който кредитора „МЪНИ ПЛЮС КОРП" ЕАД приел поемателя "Фонд за гарантиране на задълженията на физически лица" ЕООД като съдлъжник за заплащане задълженията на длъжниците физически лица произтичащи от Договора за поръчителство от 07.11.2014г. между „А1 България" ЕАД и „МЪНИ ПЛЮС КОРП" ЕАД, като поемателят "Фонд за гарантиране на задълженията на физически лица" ЕООД се задължил да заплати задълженията на длъжниците физически лица, произтичащи от Договора за поръчителство от 07.11.2014г. между „А1 България" ЕАД и „МЪНИ ПЛЮС КОРП",включително и на длъжника М. М. Ш. под №629 в Приложение №1 към договора, в срок от един месец от подписване на Договор за встъпване в дълг. Към настоящия момент поемателят "Фонд за гарантиране на задълженията на физически лица" ЕООД не е заплатил задължението на длъжника М. М. Ш., поради което Заявлението за издаване на заповед за изпълнение било с искане за осъждане на двамата длъжници да заплатят солидарно процесната сума.

Изтъква, че тъй като "Фонд за гарантиране на задълженията на физически лица" ЕООД не е депозирало възражение в срок, заповедта спрямо него е влязла в сила, поради което искът от поръчителя, встъпил в правата на кредитора "А1 България" ЕАД бил само срещу физическото лице М. Ш.. Относно акцесорния иск за лихва за забава твърди, че ответникът е длъжен да заплати на ищеца сумата от 20,05 лв., представляваща мораторна лихва за забава, за периода от датата на плащане на главницата от заявителя „Състейнъбъл бизнес солюшънс" АД на „А1 България"ЕАД - 05.05.2021г. до 09.02.2023г. Предатавя доказателства в подкрепа на твърденията си. Претендира разноски и представя списък по чл. 80 от ГПК.

В срока по чл. 131 от ГПК не е постъпил отговор на исковата молба от страна на ответника.

В съдебно заседание ищцовото дружество, редовно призовано, не изпраща представител.

В съдебно заседание ответникът се явява лично, депозира вносна бележка към Уникредит Булбанк, видно от която последният е превел по посочената сметка на ищеца сумата от 981, 73 лв.с посочено основание „погасяване на зад. по гр.д. №306 от 2023 г. на РС Карнобат“.

Ищецът е депозирал писмена молба, с която признава, че ответникът изцяло е погасил задълженията си към него, в т.ч. главница, лихви и разноски.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и като обсъди събраните по делото

доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното от фактическа страна:

Исковете, предмет на настоящото дело, са подсъдни на съдилищата, като е на лице правен интерес от предявяването им пред съда, тъй като се твърди, че е на лице нарушаване на субективни материални права, като се търси защита чрез установяване дължимостта на претендираните от заповедното производство вземания. Към първоинстанционното производство е приложено чгд № 145/2023 г., в рамките на което с разпореждане от 16.02.2023 г. по повод заявление на ищеца по чл. 410 от ГПК е разпоредено да се издаде заповед за изпълнение на парично задължение за 111, 68 лв. главница, ведно със законната лихва от 15.02.2023 г. до окончателното изплащане на задължението; 20, 17 лв. лихви за забава за периода от 01.05.2021 г. до 09.02.2023 г.; както и за разноски в размер на 400 лв. адвокатско възнаграждение и 25 лв. за държавна такса. Издадена е заповед №92 от 16.02.2023 г., връчена лично на длъжника Ш. на 27.02.2023 г. и на другия длъжник "Фонд за гарантиране на задълженията на физически лица" ЕООД на 23.02.2023 г. В законния едномесечен срок на 07.03.2023 г. длъжникът Ш. е депозирал възражение по чл. 414 от ГПК, след което с разпореждане №255 от 08.03.2023 г. съдът на осн. чл. 415 от ГПК е указал на заявителя да предяви иск за установяване на вземанията си. Съобщението е връчено на 21.03.2023 г., като пред КРС на 21.04.2023 г. в срок е предявен иск по чл. 422 от ГПК, съдържащ обстоятелства и искане, съответни на заявеното по реда на чл. 410 от ГПК в заповедното производство, с изключение на претенцията за мораторна лихва за периода от 01.05.2021 г. до 04.05.2021 г. за сумата над 20, 05 лв. до 20, 17. лв., в която част производството по делото е било прекратено. Спрямо юридическото лице заповедта е влязла в сила, тъй като възражение не е постъпило. Последното обуславя допустимостта на настоящото производство.

По делото е представен и приет договор за продажба на изплащане №505668205, сключен на 05.12.2019 г. между "А1 България" ЕАД (продавач) и ответника М. Ш. (купувач), по силата на който продавачът е прехвърлил на купувача собствеността върху мобилно устройство "Handset A10 DS Blue", при постигната уговорка за заплащане на първоначална вноска в размер на 6, 98 и 23 месечни вноски в общ размер от 160, 54 лева, подробно индивидуализирани в приложен по делото погасителен план. Към договора е приложен и приемо – предавателен протокол, по силата на който продавачът е предал на купувача вещта, предмет на договора.

По делото е приет и договор за поръчителство от 07.11.2014 г., по силата на който "Състейнъбъл бизнес солюшънс" АД се е задължил в качеството си на поръчител срещу уговорено възнаграждение да обезпечи задълженията на абонати, сключили с "Мобилтел" ЕАД договор за продажба на изплащане, както и анекс от 15.03.2016 г. към договор за поръчителство, по силата на който страните са се споразумели срокът на договора да бъде продължен с една година, считано от 07.11.2016 г.

Представени са също и анекс от 12.12.2016 г. към договор за поръчителство, по силата на който страните са се споразумели срокът на договора да бъде продължен с една година, считано от 07.11.2016 г. до 07.11.2017 г., както и анекс от 30.11.2017 г., по силата на който страните са се споразумели срокът на договора да бъде продължен с още три месеца, считано от 07.11.2017 г. Представени са също и анекс от 05.06.2018 г. към договор за поръчителство, по силата на който страните са се споразумели срокът на договора да бъде продължен с още шест месеца – до 07.08.2018 г.; анекс от 01.10.2018 г., с който срокът на договора е продължен до 08.08.2019; последващ анекс, с който срокът на договора е продължен до 08.08.2020 г.; и анекс от 08.08.2020 г., с който срокът е продължен до 30.09.2020 г.

По делото е представено и уведомление за встъпване в дълг по чл. 146 от ЗЗД, , изпратено до ответника от ищцовото дружество, чрез което ответникът бива уведомен, че

задълженията му към „А1 България“ ЕАД са прехвърлени към "Състейнъбъл бизнес солюшънс" АД по силата на договор за поръчителство от 07.11.2014 г.

По делото е представена и справка по т. 2.2.3 от договор за поръчителство от 07.11.2014 г., съдържаща списък с абонатите и размера на просрочените задължения, произтичащи от договори, гарантирани чрез поръчителство от "Състейнъбъл бизнес солюшънс" АД, от която се установява, че в същата фигурира и задължението на ответника М. Ш. (л. 32) по договор за продажба на изплащане. Към справката е приложен и приемо – предавателен протокол от 05.09.2020 г., с който служител на "Мобилтел" ЕАД е предал на служител на "Състейнъбъл бизнес солюшънс" АД, на електронен и хартиен носител информацията, съдържаща се в справката по т. 2.2.3 от договор за поръчителство от 07.11.2014 г.

По делото е представено и платежно нареждане от 05.05.2021 г., по силата на което "Състейнъбъл бизнес солюшънс" АД е превел по сметка на „А1 България“ ЕАД сумата от 4 744, с посочено основание за плащане: "трета вноски по оспоразумение от 10.03.2021 г."

По делото е представена и вносна бележка с вносител М. М. Ш. чрез Уникредит Булбанк, видно от която последният е превел по посочената сметка на ищеца сумата от 981, 73 лв. с посочено основание „погасяване на зад. по гр.д. №306 от 2023 г. на РС Карнобат“, след депозиране на която ищецът е признал, че ответникът изцяло е погасил задълженията си към него, в т.ч. главница, лихви и разноси.

Приетото за установено от фактическа страна обуславя следните **правни** изводи:

Искът е предявен от процесуално легитимирана страна и при наличието на правен интерес, поради което е процесуално допустим. Правният интерес от воденето му се обосновава с издадена срещу ответника в полза на ищеца заповед за изпълнение по реда на чл. 410 ГПК относно вземанията, предмет на настоящото производство, срещу която е постъпило възражение в срока по чл. 414, ал. 2 ГПК. Искът за установяване на вземането е подаден в преклузивния срок по чл. 415, ал. 4 ГПК.

При разглеждането му по същество съдът намери следното:

Предмет на иска по чл. 422 ГПК вр. чл. 415, ал. 1 ГПК, вр. чл. 143 ЗЗД, вр. чл. 79 ЗЗД е признаване за установено по отношение на ответника съществуването на вземане на ищеца за определени парични суми. Уважаването на претенцията предполага доказване кумулативното наличие на няколко предпоставки, а именно: наличието на договорни отношения между „А1 България“ ЕАД и ответника във връзка със сключен договор за продажба на изплащане, изпълнение на задължението на продавача да предаде вещта, предмет на сключения договор, качеството на ищцовото дружество на поръчител на ответника по сключения между "Мобилтел" ЕАД и ищеца договор за поръчителство от 07.11.2014 г., както и че ищецът е заплатил сумите по задължението на ответника на „А1 България“ ЕАД.

В настоящия случай от събраните по делото доказателства се установява по безспорен начин наличието на валидна облигационна връзка между „А1 България“ ЕАД, в качеството му на продавач и ответника, в качеството му на купувач, въз основа на сключения договор за продажба на изплащане №505668205, сключен на 05.12.2019 г. между "А1 България" ЕАД (продавач) и ответника М. Ш. (купувач), по силата на който продавачът е прехвърлил на купувача собствеността върху мобилно устройство "Handset A10 DS Blue". Договорът е обективиран в писмена форма и съдържа надлежна индивидуализация на страните, датата, мястото на сключване и предмета на сделката, от ответната страна не се оспорва тяхната действителност, поради което следва да се приеме за доказано, че страните са били обвързани по силата на валидно облигационно правоотношение. Изпълнението на задължението на продавача за предаване на вещта, предмет на сключения договор се установява от съставения и подписан от страните приемо – предавателен протокол от

05.12.2019 г. (Приложение № 1).

Установява се, наред с това, от представения по делото договор за поръчителство от 07.11.2014 г., че "Състейнъбъл бизнес солюшънс " АД се е задължил в качеството си на поръчител срещу уговорено възнаграждение да обезпечи задълженията на абонати, сключили с "Мобилтел" ЕАД договор за продажба на изплащане, сред които е и задължението на ответника М. М. Ш., видно от представената справка по т. 2.2.3 от договор за поръчителство от 07.11.2014 г.

Изпълнението на задължението на ищцовото дружество да заплати сумите по задължението на ответника към "Мобилтел" ЕАД се установява от представените справка по т. 2.2.3 от договор за поръчителство от 07.11.2014 г., уведомление по т. 2.2.6 от договор за поръчителство от 07.11.2014 г. и платежно нареждане от 05.05.2021 г.

С оглед изложеното дотук и предвид признанието на дълга от ответника и неизплащането му в уговорените срокове, съдът намира, че са налице предпоставките по чл. 143, ал. 1 ЗЗД за реализиране на отговорността на ответника по спора, тъй като е безспорно установено, че ищецът в качеството си на поръчител е изпълнил задължение на ответника, като длъжник по сключен договор за продажба на изплащане №. от 10.03.2016 г. Определящо в случая е, че ищецът е погасил задължението на ответника и като изпълнил задължението поръчител встъпва в правата, които кредиторът има срещу длъжника (чл. 146 ЗЗД). Обстоятелството, че поръчителят не е уведомил длъжника за извършеното от него изпълнение, не е определящо за реализиране на встъпване в правата му. То има значение само дотолкова, доколкото дава възможност на длъжника да му противопостави възраженията, които има срещу кредитора, но в конкретния случай длъжникът не е имал и не е противопоставил такива възражения (арг. от решение № 114 от 21.03.2011 г. по гр. д. № 1143/2010 г. на ВКС, ГК, IV г. о.)

С оглед на безспорно установения по делото факт относно извършеното плащане / с платежен документ, след образуване на исковото производство пред КРС, както и с документ в ОСЗ пред настоящия състав/ по сметка, посочена от ищцовото дружество и при налично посочване в депозираното становище на основанията и размерите на погасените с плащания вземания за разноси, лихви и главница / чл. 76 ЗЗД /, както и при липсата на други твърдения и доказателства по делото съдът счита, че с така платените суми ответникът е погасил изцяло исковите суми, разноските в настоящото производство, както и присъдените в заповедното производство главница, лихви и разноси.

Следователно няма и спор и се установява, че процесните суми са платени в хода на процеса, като се установява, че ищецът – заявител е удовлетворен изцяло в посочените по-горе размери, тъй като дължимите суми за главница, лихва за забава и разноси са платени. Предвид нормата на чл. 235, ал. 3 ГПК, съдът съобрази извършеното погашение, поради което исковите за установяване съществуването на вземания от главница и лихва за забава следва да се отхвърлят, без да се обсъждат другите обстоятелства по делото и доказателствата, свързани с тях. С извършените плащания – според признанията и на ищеца, ответникът е платил и разноските в заповедното и в исковото производство, поради което такива не следва да се присъждат с настоящото съдебно решение.

В настоящия съдебен акт, съдът следва да съобрази и указанията дадени в т. 13 от ТР 4/2013 ОТ 18.06.2014 г. по тълк. Д. № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС, като при този изход от делото издадената заповед за изпълнение не следва да бъде обезсилена, тъй като същата няма да влезе в законна сила.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от „**МЪНИ ПЛЮС КОРП**“ ЕАД със старо име „Състейнъбъл бизнес солюшънс“ АД с ЕИК 203037835, седалище и адрес на управление: гр.София, ул."Рачо Петров Казанджията", № 4, представлявано от изпълнителните директори Илия Лев Петков и Борис Якимов Якимов чрез: адв. И. Л. против **М. М. Ш.** с ЕГН: ***** и адрес: *****, с който се претендира да бъде признато за установено спрямо ответника, че последният дължи на ищеца следните суми по Договор за продажба на изплащане №505668205 от 05.12.2019 г., сключен с „Мобилтел“ ЕАД /понастоящем “А1 България” ЕАД/: 111, 68 лв. главница, ведно със законната лихва от 15.02.2023 г. до окончателното изплащане на задължението; 20, 05 лв. лихви за забава за периода от 05.05.2021 г. до 09.02.2023 г.- като неоснователен.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд Бургас в двуседмичен срок от получаване на съобщението от страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Карнобат: _____